KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1814/2003

av den 15 oktober 2003

om en särskild interventionsåtgärd för spannmål i Finland och Sverige för regleringsåret 2003/04

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1104/2003 [2], särskilt artikel 6 i denna, och

av följande skäl:

(1) Havre räknas till de produkter som omfattas av den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål. Det utgör dock inte en del av det basspannmål som avses i artikel 4 i förordning (EEG) nr 1766/92 och som får köpas upp för intervention.

(2) Havre är en viktig och traditionell produkt i Finland och Sverige och är väl anpassad till klimatförhållandena i dessa länder. Produktionen överstiger med råge behoven i dessa länder, vilket har lett till att man har varit tvungen att avsätta överskottet till tredje land. Anslutningen till gemenskapen har inte förändrat den tidigare situationen.

(3) En eventuell minskning av havreodlingen i Finland och Sverige skulle gynna produktionen av andra spannmål som omfattas av interventionssystemet, särskilt korn. Situationen för korn kännetecknas av en överproduktion, såväl i dessa båda nordiska länder som i övriga gemenskapen. Om man skulle börja odla korn i stället för havre skulle detta endast leda till ökad överskottsproduktion. Det bör därför säkerställas att exporten av havre till tredje land kan fortsätta.

(4) Havre kan få det exportbidrag som avses i artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92. Finlands och Sveriges geografiska placering är mindre gynnsam ur exportsynpunkt än övriga medlemsstaters. Fastställandet av ett exportbidrag på grundval av nämnda artikel 13 gynnar främst exporten från dessa andra länder. Det kan antas att dessa två nordiska länders havreproduktion mer och mer kommer att ersättas av kornproduktion. Man kan därför vänta sig att betydande kvantiteter korn, som endast kan avsättas genom export till tredje land, under de kommande regleringsåren kommer att interventionslagras i Finland och Sverige i enlighet med artikel 4 i förordning (EEG) nr 1766/92. Export från interventionslagren är mer kostsam för gemenskapsbudgeten än direkt export.

(5) En särskild interventionsåtgärd enligt artikel 6 i förordning (EEG) nr 1766/92 gör det möjligt att undvika extra kostnader. Denna interventionsåtgärd kan utformas som en åtgärd avsedd att lätta havremarknaden i Finland och Sverige. Beviljandet av exportbidrag på grundval av en anbudsinfordran som endast tillämpas på havre som producerats och exporterats från dessa två länder utgör den bästa åtgärden i detta sammanhang.

(6) Denna åtgärds utformning och mål gör det lämpligt att i tillämpliga delar för detta syfte tillämpa artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 samt de förordningar som antagits för tillämpningen av denna, särskilt kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn [3], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1431/2003 [4].

(7) I förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs, förutom anbudgivarnas åtaganden, förpliktelsen att lämna in en ansökan om exportlicens och att ställa en säkerhet. Storleken på denna säkerhet bör fastställas.

(8) Spannmålen i fråga bör exporteras från medlemsstater för vilka en särskild interventionsåtgärd har vidtagits. Det är därför nödvändigt att begränsa användandet av exportlicenser, dels för exporter från en medlemsstat där ansökan om exportlicens lämnats in, dels för havre som har producerats i Finland och Sverige.

(9) För att garantera att alla berörda parter behandlas lika är det nödvändigt att fastställa att giltighetstiden för alla de utfärdade licenserna skall vara densamma.

(10) För att garantera att anbudsförfarandet fungerar smidigt är det lämpligt att föreskriva en minsta kvantitet som anbuden skall avse, samt tidsfristen och formen för anmälan av de anbud som lämnats in till de behöriga myndigheterna.

(11) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

[1] EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.
[2] EUT L 158, 27.6.2003, s. 1.
[3] EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.
[4] EUT L 203, 12.8.2003, s. 16.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En särskild interventionsåtgärd, i form av ett exportbidrag, skall vidtas för 400 000 ton havre som har producerats i Finland och Sverige, och som är avsedd att exporteras från Finland och Sverige till tredje land förutom Bulgarien, Cypern, Estland, Ungern, Lettland, Litauen, Malta, Polen, Tjeckien, Rumänien, Slovakien och Slovenien.

Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92, samt bestämmelser för tillämpningen av denna artikel, gäller i tillämpliga delar för detta bidrag.

2. De finska och svenska interventionsorganen skall genomföra den åtgärd som föreskrivs i punkt 1.

Artikel 2

1. För att bestämma beloppet för det bidrag som föreskrivs i artikel 1.1, skall ett anbudsförfarande äga rum.

2. Anbudsförfarandet gäller de kvantiteter havre som avses i artikel 1.1 för export till tredje land förutom Bulgarien, Cypern, Estland, Ungern, Lettland, Litauen, Malta, Polen, Tjeckien, Rumänien, Slovakien och Slovenien.

3. Anbudsförfarandet pågår till och med den 24 juni 2004. Under denna tid skall fördelningar göras veckovis, för vilka sista dag för inlämning av anbud skall fastställas i tillkännagivandet om anbudsinfordran.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4.4 i förordning (EG) nr 1501/95 skall tidsfristen för inlämnande av anbud för det första anbudsförfarandet gå ut den 23 oktober 2003.

4. Anbuden skall lämnas in till ett finskt eller svenskt interventionsorgan, till de adresser som anges i tillkännagivandet om anbudsinfordran.

5. Anbudsförfarandet äger rum i enlighet med bestämmelserna i denna förordning samt de i förordning (EG) nr 1501/95.

Artikel 3

Ett anbud är endast giltigt om

a) det gäller en kvantitet på minst 1 000 ton,

b) det åtföljs av ett skriftligt åtagande från anbudsgivaren i vilket det specificeras att anbudet endast avser havre som har producerats i Finland och Sverige och som skall exporteras från Finland eller Sverige.

Om det åtagande som avses i punkt b inte uppfylls skall säkerheten enligt artikel 10 i kommissionens förordning (EG) nr 1162/95 ([1]) vara förverkad, utom i fall av force majeure.

Artikel 4

Inom ramen för det anbudsförfarande som avses i artikel 2 skall ansökan och exportlicensen, i fält 20, bära en av följande påskrifter:

— Asetus (EY) N:o 1814/2003 — Todistus on voimassa ainoastaan Suomessa ja Ruotsissa.

— Förordning (EG) nr 1814/2003 — Licensen giltig endast i Finland och Sverige.

Artikel 5

Bidraget är endast giltigt för export som verkställs från Finland och Sverige.

Artikel 6

Den säkerhet som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 1501/95 är på 12 euro per ton.

Artikel 7

1. Genom undantag från bestämmelserna i artikel 23.1 i kommissionens förordning (EG) nr 1291/2000 ([2]) anses de exportlicenser som utfärdas i enlighet med artikel 8.1 i förordning (EG) nr 1501/95, när deras giltighetstid skall bestämmas, utfärdade den dag då anbudet lämnats in.

2. De exportlicenser som utfärdas inom ramen för detta anbudsförfarande, enligt artikel 2, är giltiga från och med den dag de utfärdas, enligt punkt 1 i denna artikel, och under fyra månader framåt.

3. Genom undantag från artikel 11 i förordning (EG) nr 1291/2000 är de exportlicenser som utfärdas inom ramen för detta anbudsförfarande, enligt artikel 2 i denna förordning, endast giltiga i Finland och Sverige.

Artikel 8

De anbud som lämnats in skall anlända till kommissionen genom de finska eller de svenska interventionsorganens förmedling senast en och en halv timme efter det att tidsfristen har löpt ut för veckovisa inlämnanden av anbud som föreskrivs i tillkännagivandet om anbudsinfordran. Anbudet måste skickas i enlighet med den förlaga som återfinns i bilagan.

Om det inte inkommer några anbud skall de finska och svenska interventionsorganen underrätta kommissionen om detta inom den tidsfrist som föreskrivs i första stycket.

De klockslag som fastställts för inlämnande av anbud avser belgisk tid.

([1]) EGT L 117, 24.5.1995, s. 2.

([2]) EGT L 152, 24.6.2000, s. 1.

Artikel 9

1. På grundval av de meddelade anbuden beslutar kommissionen i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92 om att antingen

— fastställa ett högsta exportbidrag, särskilt med hänsyn till de uppgifter som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95, eller

— inte anta något av anbuden.

2. Om ett högsta exportbidrag fastställs, skall anbudet tilldelas de anbudsgivare vars anbud motsvarar det högsta exportbidraget eller ligger därunder.

Artikel 10

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 oktober 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Anbud avseende exportbidrag för export av havre från Finland och Sverige till alla tredje länder förutom Bulgarien, Cypern, Estland, Ungern, Lettland, Litauen, Malta, Polen, Tjeckien, Rumänien, Slovakien och Slovenien

(Förordning (EG) nr 1814/2003 [1])

(Sista inlämningsdag för anbud)

1	2	3
Antal anbudsgivare	Kvantitet i ton	Exportbidrag i euro/ton
1		
2		
3		
etc.		

[1] Endast följande telex- och faxnummer i Bryssel (GD AGRI/C/1) får användas:
— Fax (32-2) 296 49 56, (32-2) 295 25 15.